

[Ib Thyregod.]

som det også har været fremme i den sidste tid, gennem forvaltningshøjskolen at få gennemført en uddannelse af kontorpersonalet, således at man på denne måde får skabt bedre muligheder for at undgå brug af overkvalificeret arbejdskraft.

Omvendt må det så være således, at de, som har gennemgået en sådan uddannelse, også lønnes efter den funktion, de udfører. Det skal ikke være uddannelsen, men funktionen, der skal være afgørende for aflønningen.

Endelig må der skabes et bedre klima på de offentlige arbejdspladser. I mange tilfælde er det således, at trivlsen er et problem inden for staten, og det spørgsmål må tages op også i denne sammenhæng. Vi ser, hvorledes embedsmænd forlader det offentlige for at gå ud i privat virksomhed af den ene eller den anden karakter, og det vil ofte netop være de dygtige embedsmænd, der på denne måde forlader statsadministrationen, naturligvis til skade for administrationens videre virksomhed.

Det afgørende må imidlertid være, at det administrationsråd, som nu er nedsat af økonomiministeren, fremover gøres uafhængigt af regeringen. Det er det, som ligger bag den tanke om en art ombudsmand for administrationen, der har været diskuteret: administrationsrådet skal gøres uafhængigt af regeringen, og folketinget skal have mulighed for løbende at følge med i arbejdet med henblik på lovforslags forberedelse og med henblik på at søge bistand i forbindelse med fremsættelse eller gennemgang af sådanne lovforslag. Således er det ikke i dag. Folketinget har ikke kendskab til administrationsrådets virksomhed, mens sagerne behandles, og det er her naturligvis ikke tilstrækkeligt, at der er ansat to folketingsmænd i administrationsrådets sekretariat.

Folketingsarbejdet må tilrettelægges sådan, at lovjaskeri undgås og samtlige oplysninger kommer frem i udvalgene. Hvorledes sikrer man det? Jeg tror desværre, det også er nødvendigt at gennemføre nye regler gennem folketingets forretningsordensudvalg, således at det virkelig sikres, at de oplysninger, man skal have, kommer frem for folketingsudvalgene. Jeg vil gerne citere fra en kronik i Berlingske Tidende for 21. juli forrige år

af et tidligere medlem her i tinget, hr. Jørgen Langkilde, et eksempel på, hvorledes det gik i et folketingsudvalg, nemlig folketingsudvalget vedrørende revalideringen. Han siger herom:

„Under behandlingen af den nyligt gennemførte lov om revalidering blev der spurgt fra udvalgets side, om den tilslutning, som landets revalideringschefer havde givet til forslaget, også omfattede forslaget om oprettelse af et revalideringsdirektorat. Socialministeren svarede omgående, at dette spørgsmål ikke havde været forhandlet med revalideringscheferne. Det var lige i begyndelsen af udvalgets arbejde, og udvalgsmedlemmerne slog sig til tåls med, at der så nok ikke forelå nogen udtalelse fra revalideringschefernes side. Henimod slutningen af udvalgets arbejde spurgte man imidlertid på ny, men denne gang, om der forelå nogen udtalelse fra revalideringscheferne om forslaget om oprettelse af et direktorat, og denne gang fremkom der fra ministerens side det svar, at der, forinden lovforslaget var blevet fremsat, var fremkommet en udtalelse fra revalideringscheferne. Udtalelsen var vedlagt, og det viste sig, at den på en meget indgående og saglig måde argumenterede imod forslaget om oprettelse af et direktorat.“

Vi har vel alle haft tilsvarende oplevelser i folketingsudvalg, og vi husker den diskussion, der var i anledning af, at en af statens embedsmænd til folketingsmedlemmer havde sendt en oplysning vedrørende byggeadministrationens standpunkt i en bestemt sag.

Vi er nødsaget til at give faste regler, sådan at vi kan få de relevante oplysninger frem i udvalgene og endvidere få mulighed for kontakt med administrationsrådets fremtidige arbejde. Hvis dette sker, vil muligheden for en rationalisering være til stede allerede ved folketingets forberedelse af lovgivningen.

Det var ganske interessant, at hr. Lysholt Hansen, som ellers var meget kritisk over for forespørgslen, sagde, at folketinget havde sit ansvar; det er netop det, folketinget har. Folketinget har et stort ansvar ved gennemførelse af lovgivning, men har kun mulighed for at virke ind på en rimelig måde, hvis det får kendskab til admini-